

विहता, स्त्री, चन्द्रगमेदः । इति मेदिनी ।
 तल्लक्षणं यथा,—
 “विहतास्यां महादाहां पक्षोद्भूतसन्निभाम् ।
 विहतामिति तां विद्यात् पितृणां परिमल-
 लाम् ॥”
 परितः शोथवतीम् ॥ ३ ॥ अस्याचिकित्सा ।
 “विहतामिन्द्रहाच गह्वरीं जालगह्वरम् ।
 पौलिकस्य विषयस्य क्रियया साधयेन्नियम् ।
 पाके तु रोपयेदाप्येः पक्षेभ्योरुभयजैः ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 (विहतेति कश्चित् पठः ।)
 विहताचः, पुं, (विहते अचिन्त्यो यस्य ।) कुक्कुटः ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 विहतिः, स्त्री, यास्या । विपूर्ववृधातोः क्तिप्रत्य-
 येन निष्पन्नमिदम् । विवरणम् । यथा,—
 “शक्तिग्रहं आकरणोपमान-
 कोषाप्रकाश्याद्व्यवहारतश्च ।
 वाक्यस्य शेषात् विहतेर्नित्यं
 सामान्यतः सिद्धपदस्य वृद्धाः ॥”
 इति मलमासतत्त्वम् ॥
 विहत्तं, जि, (वि + हृत् + क्तः ।) चणितम् ।
 यथा,—
 “विहत्तपार्श्वं रुचिराङ्गहावं
 समुदहचार नितम्बरम्यम् ।
 आमन्त्रमन्त्रध्वनिदत्ततालं
 गोपाङ्गनाटुलमनन्दयत्तम् ॥”
 इति भट्टिः ॥
 विहत्तं तिर्यक्चणितं पार्श्वं यत्र । इति
 तट्टीका ।
 विहृतिः, स्त्री, चक्रवद्भ्रमणम् । घूर्णनम् । विपूर्व-
 वृत्तधातोः क्तिप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् । (विविध-
 वृत्तिः । यथा, भागवतटीकायां श्रीधरः । ३।१०।
 “विश्वदृष्टां विहृत्तये विविधवृत्तिलाभाय ॥”)
 विवेकः, पुं, परस्परव्याघातग्रा वस्तुस्वरूपनिश्चयः ।
 प्रकृतिपुरुषयोर्विभागेन ज्ञानं इत्यन्ते । इति
 भरतः ॥ तत्पर्यायः । पृथगात्मता २ । इत्य-
 मरः ॥ विवेचनम् ३ । इति शब्दरत्नावली ।
 पृथग्भावः ४ । इति धरणिः ॥
 “विवेको वस्तुनो भेदः प्रकृतेः पुरुषस्य वा ॥”
 इति जटाधरः ॥
 यथा । निष्ठानिष्ठवस्तुविवेकस्तावत् त्रयोविधं निष्ठं
 वस्तु ततोऽन्यदखिलमनिष्ठमिति विवेचनम् ।
 इति वेदान्तसारः ॥ (यथा, मनौ । १ । २६ ।
 “कर्मणाश्च विवेकार्थं धर्माधर्मौ अविवेचयत् ॥”)
 जलद्वीपौ । विचारः । इति मेदिनी । (यथा,
 मनौ । १ । ११२ ।
 “तस्य कर्मविवेकार्थं शेषाणामनुपूर्वशः ॥”)
 विवेकिता, स्त्री, (विवेकिन् + तल् ।) विवेकित्वम् ।
 विवेकिनी भावः । यथा,—
 “यौवनं धनसम्पत्तिः प्रभुत्वमविवेकिता ।
 एकैकमप्यनर्थाय किमु तत्र चतुष्टयम् ॥”
 इति हितोपदेशः ॥

(यथा, याज्ञवल्क्ये । ३ । १५६ ।
 “आचार्योपासनं वेदशास्त्रार्थेषु विवेकिता ॥”)
 विवेकी, [न] पुं, (विवेकोऽस्यास्तीति । विवेक +
 ह्रिः ।) देवसेनराजपुत्रः । यथा,—
 “देवसेनोऽपि केशिन्यां जनयामास पुत्रकान् ।
 सप्त श्वयुतं तान् यूयं नामतः कीर्तितांस्तथा ॥
 सुमना वसुदानश्च नृतभग्ययवनः क्षतौ ।
 नोक्तो विवेकीत्येते वे सन्मृग्याश्च विभारदाः ॥”
 इति कालिकापुराणे मेरुववंशानुकीर्तने ६०
 अध्यायः ॥ विचारकर्ता । इति मेदिनी विवेक-
 शब्दार्थदर्शनात् । विवेकविशिष्टे, जि ॥ (यथा,
 मार्कण्डेये । ६६ । २४ ।
 “दृष्टादृष्टांस्तथा भोगान् वाक्स्मान्ना विवे-
 किनः ।
 दानानि च प्रयच्छन्ति पूर्वधर्माश्च कुर्वन्ते ॥”)
 विवेचकः, पुं, (वि + विच् + क्तुल् ।) विवेचन-
 कर्ता । विवेचयति य इत्यर्थे यत्कप्रत्ययेन
 निष्पन्नमिदम् ॥
 विवेचनं, स्त्री, (वि + विच् + क्तुल् ।) विवेकः ।
 इति शब्दरत्नावली । (यथा, हरिवंशे भविष्य-
 पर्वाणि । ३३ । १८ ।
 “विद्वद्भिर्गोयसे विष्णो लभेव जगतीपते ।
 इच्छया सर्वमाप्नोषि दृष्टादृष्टविवेचनम् ॥” ३॥
 निर्णयः । यथा, मनुः । ८ । २१ ।
 “यस्य भूदस्तु कुर्वते राज्ञो धर्मविवेचनम् ।
 तस्य खीदति तद्राजं पङ्कगौरिव पश्यतः ॥”)
 विवेचनीयः, जि, विवेच्यः । विवेचितयः । इति
 विपूर्वविचधातोर्ननीयप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥
 विवृ(ह)वन्, [त्र] जि, (वि + वृ + शब् ।) विवृ-
 षक्ता । यथा,—
 “यो न भ्राता पिता वापि न पुत्रो न नियो-
 जितः ।
 परार्थवादी दृष्टः स्यात् श्ववहारेषु विवृवन् ॥”
 विवृवन् विवृहं वृवन् । इति श्ववहारतत्त्वम् ॥
 विवोद्गा, [ऋ] पुं, (वि + वृ + ङच् ।) वरः ।
 पतिः । इति हेमचन्द्रः ॥
 विव्बोकः, पुं, स्त्रीयां शब्दरभावजा क्रिया । इत्य-
 मरः ॥ अभिमतवस्तुप्राप्तावपि गर्वादानादरः
 सापराधस्य च संयमनं ताडनञ्च विव्बोकः ।
 यदुक्तम् ।
 “गर्वाभिमानादिहेऽपि विव्बोकोऽनादरक्रिया ॥”
 तथा ।
 “अभिमतवस्तुप्राप्तावपि गुरुगर्वादानादर-
 क्षत्वाः ।
 स्वकृति प्रियस्य हृदयं संयमताडनमयन्तु
 विव्बोकः ॥”
 इति भरतः ॥
 “विव्बोक्त्वतिगर्वेण वस्तुनोऽप्यनादरः ।
 न त्वराहर्षवागादेर्दयितागमनादिषु ॥”
 इति सारसुन्दरी ॥
 “इहेऽपि गर्वमानाभ्यां विव्बोकः स्यादनादरः ॥”
 इत्युज्ज्वलीकमणिः ॥

विश, औ श प्रवेशे । इति कविकल्पद्रुमः ।
 (तुदा०-पर०-सक०-अनिट् ।) श, विशति ।
 औ, अविचत् । विशेश कश्चिच्छटिकस्तपोवनम् ।
 विपराजिपरिथवक्षीनिविशेत्वादिनात्मनेपदवि-
 धानेऽपि भर्तुरङ्के निविशती भयादिति रघौ ।
 केवलात् शब्दप्रत्ययं विधाय पञ्चादुपसर्गयोगा-
 दिति दुर्घटवृत्तिः । निश्चय इह उपसर्गप्रति-
 रूपको वा । यस्मादिच्छमिदं सर्वं तस्य शब्दा
 महात्मनः । तस्मादेवोच्यते विष्णुर्विशधातोः
 प्रवेशनादिति पुराणे विष्णुशब्दच्युत्पादनात्
 नृहृन्त्यान्तोऽयमिति केचित् तच्चिन्तयम् । ताल-
 यान्तस्यैव सर्वसम्मतत्वात् । इति दुर्गादासः ॥
 विशं, स्त्री, (विश + कः ।) नृणात्मन् । इत्यमरः ।
 टीकायां रायमुकुटः ॥ (तत्पर्यायो यथा,—
 “पद्मनालं नृणालं स्यात्तथाविशमिति स्मृतम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 विशंवरा, स्त्री, (विशं मनुष्यं वृणोतीति । वृ +
 अच् । अभिधानात् द्वितीयायां अलुक् ।)
 पक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 विशकक्षी, स्त्री, (विशमिव कक्षो यस्याः ।
 विशकण्ड + ङीष् ।) वलाका । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 विशङ्कः, जि, विगता शङ्का यस्य बहुव्रीहिः ।
 शङ्कारहितः । (यथा, रघुः । २ । ११ ।
 “धनुर्भृतोऽप्यस्य दयार्द्रभाव-
 माख्यातमन्तःकरणैर्विशङ्कैः ॥”)
 विशङ्कटः, जि, (वि + “वेः शालच्छङ्कटश्चौ ।”
 ५ । २ । २८ । इति शङ्कटच् ।) विशालः ।
 इत्यमरः ॥ (यथा, भट्टिः । २ । ५० ।
 “विशङ्कटो वक्षसि बाणपाणिः
 सम्यग्गतालदयसः पुरस्तात् ॥”
 भयानकः । यथा, कथासरित्सागरे । १०८।१०७।
 “मांसाच्छतवेतालतालवाद्यविशङ्कटः ।
 अभून्मृत्युत्वन्मोक्षौ भूतप्रीत्यै रणोत्तवः ॥”)
 विशदः, पुं, (वि + शद् + अच् ।) श्वेतवर्णः ।
 इत्यमरः ॥ (जयद्रथपुत्रः । यथा, भागवते ।
 ६ । २१ । २३ ।
 “दृष्टत्वायस्ततस्तस्य पुत्र आशीर्ज्ययद्रथः ।
 तत्सुतो विशदस्तस्य स्थेनजित् समजायत ॥”)
 विशदः, जि, (वि + शद् + अच् ।) विमलः ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ४ । १८ ।
 “प्रसादसुखे तस्मिन् चन्द्रे च विशदप्रभे ।
 तदा चक्षुर्भ्राता प्रीतिरासीत् समरसा दयोः ॥”)
 यत्तः । इति मेदिनी । (यथा, रघुः । ८ । ३ ।
 “विशदोऽक्षुचितेन मेदिनी
 कथयामास कृतार्थतामिव ॥”)
 शुक्लशुण्डुक्तः । इत्यमरः ॥ (उज्ज्वलः । यथा,
 माघे । ८ । ७० ।
 “खच्छामः स्वपनविधौ तमङ्गमोष्ठ-
 स्ताम्बलद्वयविशदो विलासिनीनाम् ।
 वासश्च प्रतप्त विविक्षमस्तिनीया-
 नाकल्पो यदि कुसुमेयुषा न भूयः ॥”)